

MEMLEKETİMDEN KUR'AN MANZARALARI

Öğle namazı için kampüste mescide gittiğimi gören bir hanım arkadaşım, birkaç saat sonra ikindi namazı için de mescide gittiğimi görünce “Yine mi namaza gidiyorsun? Öğlen gittin ya, yetmez mi?” demesi...

2012 yılında, 21 yaşında bir genç olarak umre ibadeti yaparken aynı kafilende bir hanım arkadaşımın, cep boy Kur'an mealini sürekli yanında taşıyıp ayetlerin altını çizerek okuduğunu, bazı sayfaları işaretlediğini, hatta sayfa kenarlarındaki boşluklara kişisel notlar aldığını görünce çok şaşırmıştım. Çünkü ilk defa böyle bir şeye şahit oluyordum. Kur'an'da bu şekilde altını çizerek okuyacak kadar önemli ve ilginç ne olabilir ki diye düşündüm. Ardından bu konunun üzerine gitmeye karar verdim. Derhal Türkçe Kur'an bulmalıydım. Medine-i Münevvere'de bulunabilecek her yere baktım ama bir tane bile Türkçe Kur'an meali bulamadım. Belki de benim beceriksizliğimdi bulamamak. Bilemiyorum. İngilizce, Almanca, Fransızca ve Rusça mealler vardı ama Türkçesini bir türlü bulamıyordum. İhmalkarlık olsa diğer dillerin de olmaması gerekir, sorun talep olmamasındadır diye düşündüm. İngilizce meal alıp çat pat okuyup anlamaya çalıştım. Türkiye'ye dönünce de vakit kaybetmeksizin Elmalılı Muhammed Hamdi Yazır'ın mealini alıp okumaya başladım. İşte benim meal okuma maceram böyle başladı. O gündür bugündür yedi farklı yazarların farklı mealini bitirdim.

Aşağıda Kur'an meali okuma alışkanlığıma ve bu alışkanlığımın bana kazandırdığı bakış açılarına, yaşayış biçimlerine karşı dış dünyanın, çevrem, arkadaşlarımdan verdiği trajikomik tepkileri okuyacaksınız:

9/2014: Bir arkadaşımın, iş yerinde masamın bir kenarında duran Kur'an-ı Kerim mealini görünce “Kur'an'ın neyini okuyorsun?” demesi... (Okuyacak başka bir şey bulamadın da bula bula bunu mu buldun manasında)

Bu anı hiç unutamam. Onun gözünde Kur'an, okunacak bir nesne değildi. Yüksek yerlere kaldırılacak, duvarlara asılacak bir kitaptı ancak. Eskiden ben de bu şekilde düşünüyordum, şaşırmamam gerekir aslında.

01/2018: Kendisini dindar olarak tanımlayan bir arkadaşım, sohbetimiz sırasında Kur'an-ı Kerim dışında kutsal bilip kutsal kabul ettiği bir kitabın olduğunu ve arzu etmem halinde bana gösterebileceğini söyledi. Gözlerim merakla beklerken 5 dakika sonra içeriden Süleyman Çelebi'nin Mevli'tini getirip kitabı öpüp başına koydu. “Benim için kutsal olan budur” dedi. Şaşkınlıktan hiçbir tepki gösteremedim... Daha sonra bu arkadaşıma bir meal hediye ettim. Okumasını rica ettim. Mealin sayfalarını çevirip Türkçe olduğunu görünce “Bu bildiğimiz Kur'an mı? Türkçe de mi Kur'an varmış?” dedi. Kendisini dindar olarak tanımlayan kardeşlerimizin durumu buysa dine uzak duranların Kur'an-ı Kerim hakkındaki bilgilerini düşünemiyorum...

06/2016: Kız kardeşimle konunun başka bir konuyu açtığı günlük sohbetlerimizden birisinde ona Kur'an-ı Kerim'deki ayetlerde zina ve zinaya giden yolların haram olmasından ve benim de bu ayetleri hayatımda uygulamak istediğimden bahsedince kız kardeşimin

beni “geri kafalılıkla” suçlaması ve benim ne yapmak istediğimi anlamadığını, çünkü ot gibi yaşanamayacağını söylemesi...

5/2016: Bankadan üçüncü arabasını almak maksadıyla (yani lüks için) kredi çekmem için zorlayan babama, bu işi yapmayacağımı, haram olduğunu izah ettikten sonra Kur'an ayetlerinin değil bir kulağından girip diğerinden çıkması kulağına bile girmediğini görmem ve gözü dönmüş, hırs içinde boğulmuşçasına “*Mal sahibi olacağız işte? Neden çekmiyorsun banka kredisi?*” demesi ve faize bulaşmayı reddettiğim için bana kırılıp küsmesi hiç gözümün önünden gitmiyor...

02/2018: Bir tanıdığının, görev gereği gittiğim şehrin şarabının meşhur olduğunu duyunca benden hediye olarak şarap getirmemi istedi. Ben de kötü/pis bir işe aracılık etmenin de kötülüğe/pisliğe katkı olacağı yönündeki ayeti öne sürüp arkadaşım için şarap satın almayı kibarca reddettim. Sahip olduğum bu düşünce tarzı için arkadaşımın “*Ne acayip düşünce! Nereden buluyorsun böyle garip fikirleri*” demesi...

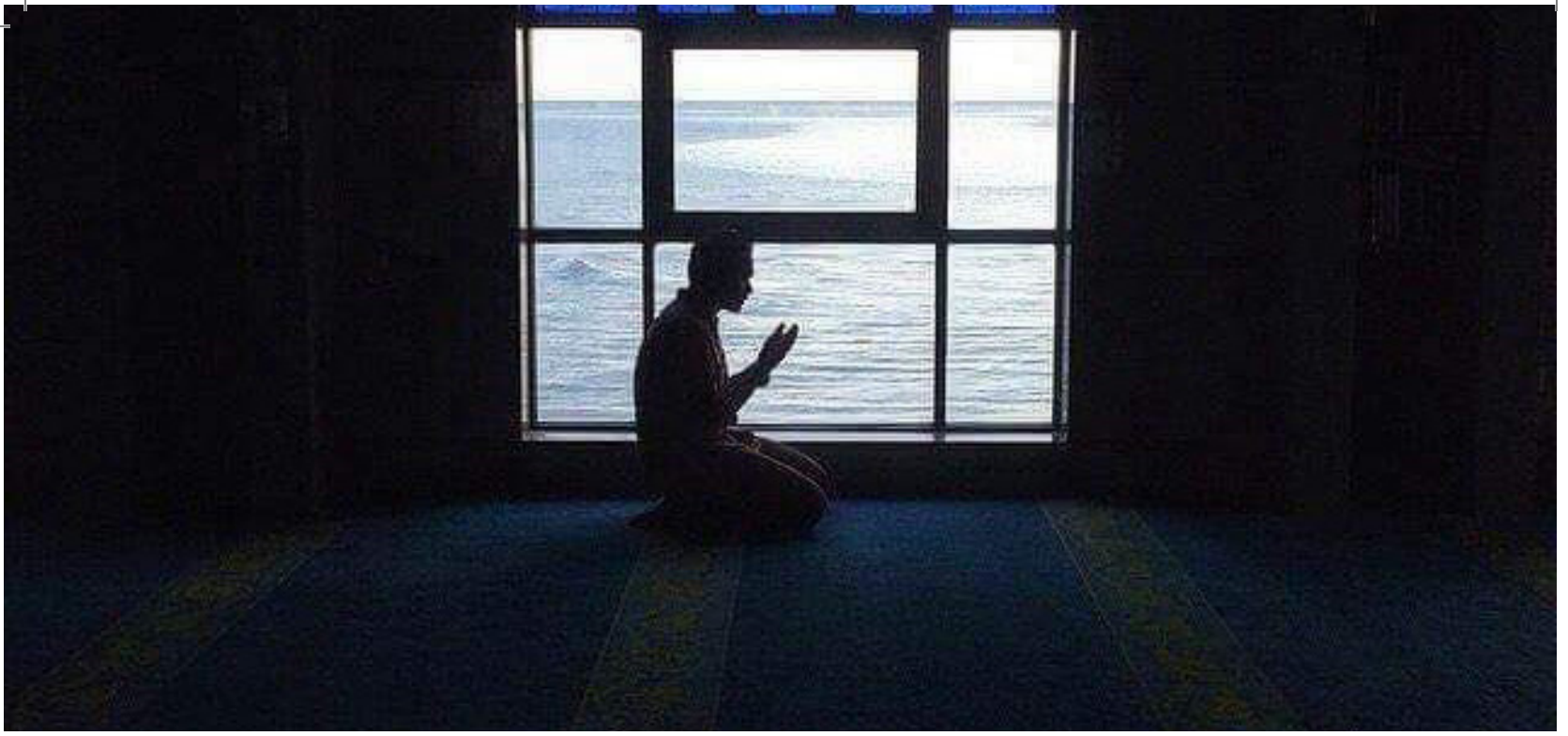
11/2017: Yatsı namazını kitleden farklı zamanda kıldığımı görünce bir arkadaşım bunun nedenini bana sordu. Ben de Diyanet'in namaz vakitlerini doğru hesaplayamadığını söyledim. Bu iddiamın gerekçelerini açıklayınca izahlarımın hiçbirisini kabul etmedi. Diyanet'in hatadan münezzeh olup olmadığını sordum.

Cevap toplum olarak içinde bulunduğumuz fasit daireyi anlatmaya yetiyordu. “Tabi ki” dedi. Neden dedim. “*Çünkü O Diyanet, O yanlış yapmaz*” dedi... Yanlış yapmayacak tek iradenin yaratıcı olduğunu anlatmaya çalışsam da bana sürekli şu cümleyi tekrar ediyordu: “*Ama O Diyanet, yanlış yapamaz ki!*”

07/2014: Bir yolculuk esnasında çocukluk arkadaşım ile sohbet ediyoruz. Kur'an ile toplum birbirlerine zıt emirler verirse hangisinin dediğini yapmalıyız meselesini tartışırken bana öz ve net olarak şunu söyledi: “*Herkes ne yapıyorsa o takip edilmeli, çoğunluğa ters düşmemek lazım*”. Çoğunluğun sapmış olduğunu Kur'an'ın yüzlerce ayette adeta haykırdığını saatlerce anlatmaya çalıştığımı hatırlıyorum.

01/2014: Yolculuk esnasında namaz vakti girince direksiyondaki arkadaşımın müsaait bir yerde durup duramayacağını, namaz kılmam gerektiğini söyledim. Diğer yolcu arkadaşlarımdan birisinin tepkisi şu şekilde oldu: “*Ne namazı ya? Şaka mı bu? Kılmasan olmaz mı? Gideceğimiz yere geç kalırız*”...

12/2017: Kütüphanemde Türkçe, İngilizce Kur'an meali bulunduğunu ve okumak için Fransızcasını da aradığımı duyunca yakın bir akrabamın “*Onlar Kur'an değildir. Kur'an Arapçadır. Başka dilde Kur'an mı olurmuş*” demesi... İnsanımız daha Kur'an tercümesi veya meali diye bir çalışmanın varlığından, olabileceğinden ha-

berdar değil. En azından benim çevremdekilerin durumu bu halde.

06/2018: Samimiyetinden zerre kuşku duymadığım ve kendisini dindar olarak tanımlayan bir iş arkadaşımın aylarca yıllarca vaktini vererek (belki de sevap zannederek) Osmanlıca öğrenmesi, külliyyatı olan İslam alimlerini okuması ama henüz hayatında bir kez bile Kur'an'ı anladığı dilden okumamış olması. Benim meal hediye etmem üzerine de *"Bunu da okuruz bir ara."* demesi...

02/2019: Öğle namazı için kampüste mescide gittiğimi gören bir hanım arkadaşım, birkaç saat sonra ikindi namazı için de mescide gittiğimi görünce *"Yine mi namaza gidiyorsun? Öğle gittin ya, yetmez mi?"* demesi... Gülsem mi ağlasam mı bilemedim.

06/2019: Mahallemizde bulunan camiye ikindi namazını kılmak için gitmiştim. Namaz çıkışı yaşlı bir amca beni yanına çağırıp yanına oturup kendisini dinlememi söyledi. Ben de sessizce oturup merakla dinledim. Elindeki dua kitabından dualar okudu bana. Okumasını bitirince de dualar hakkında fikrimi sordu. Ben de okumuş olduğu duaların çok güzel ve anlamlı olduğunu ama Kur'an-ı Kerim okursa orada çok daha hoş ve etkili dualar olduğunu çünkü herhangi bir insanın değil Allah'ın bizlere öğrettiği duaları okumanın daha sevap olacağını söyledim. Adam sanki küfür etmişim gibi bana gitmem için elinin tersi ile işaret etti. Yani

Kur'an-ı Kerim'i işaret ettiğim için kendisini cami cemaati olarak tanımlayan yaşlı bir amca tarafında kovulmam pek az kişinin başına gelen bir olay olsa gerek.

